

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 420/2015
06.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т.1, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т.1 – адвоката В.Е., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 19 К.бр.102/14 од 20.08.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж.бр.1097/14 од 16.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т.1 - адвоката В.Е., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 19 К.бр.102/14 од 20.08.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж.бр.1097/14 од 16.12.2014. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 19 К.бр.102/14 од 20.08.2014. године окривљени Д.Т.1 је оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 3.000,00 динара, као и да приватном тужиоцу Д.Ч. плати на име трошкова кривичног поступка износ од 130.500,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж.бр.1097/14 од 16.12.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Т.1 – адвоката В.Е. и потврђена је пресуда Основног суда у Нишу 19 К.бр.102/14 од 20.08.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Д.Т.1 - адвокат В.Е. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде Основног суда у Нишу 19 К.бр.102/14 од 20.08.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж.бр.1097/14 од 16.12.2014. године и окривљеног ослободи од оптужбе или да наведене пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Д.Т.1 у захтеву за заштиту законитости наводи да је поднесак од 17.03.2014. године, а којим поднеском је приватни тужилац Д.Ч. после две и по године од подношења приватне кривичне тужбе против окривљеног Д.Т.1 због кривичног дела клевета из члана 171. став 2. у вези става 1. КЗ изменио наведену приватну тужбу од 08.02.2012. године и окривљеном ставио на терет потпуно нову инкриминацију и то кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, суд морао сматрати новом приватном кривичном тужбом и исту одбацити као неблагоприятну, јер је поднета након истека рока од три месеца. Овим наводима браниоца окривљеног се правноснажне пресуде побијају због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер се суштински указује да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово због тога што је приватни тужилац Д.Ч. својим поднеском од 17.03.2014. године само прецизирао у погледу чињеничног описа дела приватну кривичну тужбу против окривљеног Д.Т.1 поднету дана 08.02.2012. године, а измењену у погледу чињеничног описа дела и правне квалификације кривичног

дела на главном претресу одржаном дана 20.02.2013. године, тако да се наведени поднесак од 17.03.2014. године не може сматрати новом приватном кривичном тужбом, како то бранилац окривљеног неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости, обзиром да у конкретном случају постоји истоветност основног догађаја описаног у ранијем и новом оптужењу. Имајући у виду да приватни тужилац може да врши измене чињеничног описа кривичног дела током кривичног поступка и то све до завршетка главног претреса и то тако што приватна тужба може бити измењена изостављањем, додавањем и променом одређених чињеничних навода, као и променом правне квалификације кривичног дела, при чему је суд везан за чињенични опис дела, а не и за правну квалификацију кривичног дела (члан 420. ЗКП), то у конкретном случају суд није повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т.1 у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да је суд изводио доказе само за кривично дело клевета, а не и за кривично дело увреда, јер је саслушавао лица која нису присуствовала састанку и то супругу приватног тужиоца и сведока Д.Т.2, као и сведока З. који је напустио састанак, те да суд није прихватио исказе овлашћених службених лица који су једини непристрасни, а поред тога суд није утврдио у чему се састоји омаловажавање и вређање достојанства приватног тужиоца од стране окривљеног, јер сама тврдња да је приватни тужилац узео 4.000 евра док је био благајник у згради А. по мишљењу одбране није увредљива, а такође суд није утврдио ни у ком контексту су изговорене те речи. Из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде суштински побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног, дакле и његовог браниоца сходно одредби члана 71. тачка 5) ЗКП, на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП).

Имајући у виду да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Т.1 - адвоката В.Е., Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.